

10de Mars 1861. — Under Indenrigsministeriet findes et Punkt, hvorom jeg savner Oplysning; det er en ny Udgift til Fattigvæsenet af 27,992 Rb. Jeg har ikke i Anmærkningerne kunnet finde nogen Oplysning om, hvorledes Statskassen er kommen til fra Begyndelsen af at tilskyde denne Udgift til Rjøbenhavns Commune, og jeg vil derfor bede den høitagtede Indenrigsminister om at give Oplysning i denne Henseende. — Endnu har jeg et Punkt, som jeg vil omtale, nemlig det i § 5 under Nr. 1, hvor Regjeringen bemyndiges til at udsærbige 4 pCt. Statsobligationer til et Beløb af 2,736,000 Rb. Den høitagtede Finantsminister har ved at forelægge Loven oplyst os om, hvor stor en Sum der bliver i Behold efter den Forskjel, som fremkommer mellem Statens Indtægter og Udgifter, nemlig en Sum af over 2 Millioner Rb. Da nu Kongerigets Reservecfond har en Beholdning af omtrent 4½ Millioner Rigsdaler, vil jeg dog henstille, om det ikke var rigtigt, da det forekommer mig, at Reservecfonden ikke trænger til nogen yderligere Forøgelse, at anvende dette Overflud til Jernbanevæsenet, førend man udstedte fgl. Obligationer, hvorimod den tilbageblivende Deel muligen vil kunne tilveiebringes ved Udstedelsen af Statsobligationer.

Jeg takker den ærede første Taler (Steen) for hans Udtalelser, idet jeg kan være enig med ham i Meget af hvad han har sagt, men der er eet Punkt, hvorom jeg maa være uenig med den ærede Taler, nemlig med Hensyn til Nødvendigheden af en Overskole-directeur. Han kom ved denne Leilighed til at udvikle det særdeles Nyttige i at have en Overskole-directeur, og den megen Nytte, som vore hidtilværende Overskole-directeurer have udviklet med Hensyn til Almue-skolevæsenet. Jeg har nu ikke det Indtryk af denne Nytte, som blev fremhævet, men maaffee det er min Svaghed, at jeg ikke kan see det. Der er imidlertid een Ting, som det forekommer mig, at Overskole-directeuren maatte have paaseet og fremmet, og det er et mere ordentligt Besøg i Almueskolerne af Præst og Skole-commission; jeg troer, at der i den Henseende staaer Meget tilbage at ønske. Den ærede Taler meente, at der ogsaa var Trang til en ny Communallov, men denne Trang troer jeg dog for Tiden ikke er saa stærk. I den Henseende,

mener jeg, bør man vente, indtil Communerne selv komme til at tænke paa, hvad de virkelig trænge til, og fremkomme med Begjæring herom. Den ærede Folkethingsmand talte ogsaa mod den Bestemmelse, som er udgaaet fra Cultusministeren angaaende Rettskrivningen i Skolerne, og meente, at en saadan Bestemmelse var unødvendig. Jeg skal dog henlede den ærede Talers Opmærksomhed paa, om det ikke er galt, naar enkelte Skolelærere ville tvinge en Rettskrivningsmaade igjennem, som ikke er almindelig. Derved komme de fattige Børn til at lide, naar de om Sommeren skulle ud at tjene og to Gange om Aaret skulle flytte fra en Skole til en anden, idet maaffee den ene Skolelærer følger en og den anden Skolelærer en anden Skrivemaade. Jeg skal nu ganske vist ønske al den Frihed i Almueskolevæsenet, som muligen kan gives; men paa den anden Side maa jeg ogsaa finde, at den Bestemmelse, som staaer i Grundlovens § 90, ifølge hvilken fattige Forældres Børn skulle erholde fri Undervisning i Almueskoler, bør beholdes; men, saalænge vi have denne Bestemmelse, er det ogsaa nødvendigt at have tvungent Skolevæsen, og det maa, da ogsaa paasees, at Undervisningen bliver given paa en eensartet Maade, og ikke paa en Maade, hvorved Børnene forvildes. Jeg har ikke Noget imod, at enhver Skolelærer danner sig en særegen Skrivemaade for sin egen private Forønsielse, men i Skolerne er det billigt, at der følges en bestemt Skrivemaade.

Rühnel: Jeg skal i Anledning af den Sag, som den ærede sidste Taler sidst omtalte, bemærke, at ogsaa jeg føler mig meget tilfreds ved, hvad den ærede Folkethingsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) kaldte det sidst udkomne Sprogrescript. Det er vist, at den ueensartede Skrivemaade er meget besklagelig. Jeg har endogsaa i mit Sogn hørt det Tilfælde, at i een og samme Skole have to Lærere skrevet forskjelligt; den ene skrev saa, og den anden saa, og disse Lærere underviste begge i den samme Klasse, idet den ene der havde nogle Timer, og den anden andre. Nu vare altsaa Børnene i meget stor Forlegenhed med Hensyn til, hvem de skulle følge, og det,